

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 18 Mars 1919 kl. 5 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående be-
myndigande för järnvägsstyrelsen att utgiva ersättning i
anledning av järnvägsolyckan vid Getå jämte en i ämnet
väckt motion.*

(4:e avd.)

I en till riksdagen den 24 januari 1919 avlåten proposition (nr 30), vilken hänvisats till förberedande behandling av statsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva, att järnvägsstyrelsen må, i anledning av den vid Getå den 1 oktober 1918 inträffade järnvägsolyckan, i den omfattning styrelsen prövar skäligt och enligt de i statsrådsprotokollet angivna grunder, av trafikmedel utgiva ersättning *dels* till efterlevande efter personer, som vid olyckan ljutit döden, samt till därvid skadade personer *och dels* för vid olyckan uppkommen skada å eller förlust av resgods.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Uti en inom andra kammaren väckt motion (nr 322) har herr *A. H. Hansson* i Sölvesborg hemställt, att riksdagen, med anledning av förevarande proposition nr 30, ville besluta, att ersättning efter samma grunder, som kan komma att utbetalas till efterlevande efter personer, som vid olyckan ljutit döden, samt till därvid skadade personer eller för vid olyckan uppkommen skada å eller förlust av resgods, måtte tillerkännas den å tåget tjänstgörande restaurangpersonalen.

I fråga om de skäl motionären anfört till stöd för sin framställning får utskottet hänvisa till motionen.

Med stöd av den utav järnvägsstyrelsen lämnade, i statsrådsprotokollet intagna redogörelsen för järnvägsolyckan vid Getå ävensom de undersökningar, som företagits i samband med banbyggnaden ifråga, har departementschefen såsom sin mening uttalat, att, då omständigheterna i förevarande fall icke i något avseende gäve anledning att förutsätta någon personlig uraktlåtenhet, vårdslöshet eller försummelse från vederbörandes sida, vållande till olyckan icke torde kunna läggas statens järnvägar eller dess personal till last. Ehuru på grund härav juridisk skyldighet för staten att ersätta skada, som uppkommit till följd av ifrågavarande järnvägsolycka, icke föreläge, borde likväl, enligt departementschefens uppfattning, med hänsyn till de särskilda omständigheter, varunder olyckan inträffat, ersättning i viss omfattning utgå. Vad angår grunderna för ersättningen, skulle bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd av järnvägs drift i tillämpliga delar komma till användning, beträffande gottgörelse för skadat eller förlorat resgods dock med iakttagande av de inskränkningar, som ifråga om järnvägs skyldighet att erlagga ersättning i dylikt avseende funnes föreskrivna i gällande trafikstadga.

Även om vållande till järnvägsolyckan vid Getå icke kan anses hava förelegat från statens järnvägars eller dess personals sida, synes det utskottet, att billigheten talar för, att ersättning i nu föreslagen omfattning beredes dem, som genom olyckan blivit lidande; och har utskottet på grund härav ansett sig böra tillstyrka förevarande förslag.

Beträffande den i ovanberörda motion omförmälda, å tågets restaurantvagn tjänstgörande personalen får utskottet framhålla, att nämnda personal bör anses vara innefattad i det begärda bemyndigandet, redan i den avfattning detsamma erhållit uti propositionen. Något förtydligande härutinnan finner utskottet alltså icke vara av behovet påkallat. Emellertid vill utskottet i detta sammanhang hava uttalat, att den omständigheten, att nämnda personal eller andra av järnvägsolyckan drabbade personer eventuellt äga utbekomma ersättning från riks försäkringsanstalten eller annan försäkringsinrättning, enligt utskottets mening icke bör föranleda, att dessa uteslutas från rätten att, efter tagen hänsyn till den ersättning, som dem sålunda tillkommer, erhålla gottgörelse från järnvägsstyrelsen i samma omfattning som övriga uti ifrågavarande bemyndigande innefattade personer.

Under återopande av vad utskottet sålunda anfört, får utskottet hemställa,

a) att riksdagen må medgiva, att järnvägsstyrelsen må, i anledning av den vid Getå den 1 oktober 1918 inträffade järnvägsolyckan, i den omfattning styrelsen prövar skäligt och enligt de i statsrådsprotokollet över civilärenden den 24 januari 1919 angivna grunder, av trafikmedel utgiva ersättning *dels* till efterlevande efter personer, som vid olyckan ljugit döden, samt till därvid skadade personer *och dels* för vid olyckan uppkommen skada å eller förlust av resgods.

b) att herr Hanssons i Sölvesborg i ämnet väckta motion icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 mars 1919.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 36.
